

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

VAN

DU

15-02-2000

15-02-2000

Inhoud

Dinsdag 15 februari 2000

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE - COM 120

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Tony Van Parys en Yves Leterme aan de minister van Justitie over "de aanpak van de autocriminaliteit en de auto-zwendel in de regio van Charleroi" (nrs. 971 en 1014)

sprekers : **Tony Van Parys, Yves Leterme, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van mevrouw Kathleen van der Hooft aan de minister van Justitie over "de behandeling van geïnterneerden" (nr. 999)

sprekers : **Kathleen van der Hooft, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Sommaire

Mardi 15 février 2000

COMMISSION DE LA JUSTICE - COM 120

Questions orales jointes de MM. Tony Van Parys et Yves Leterme au ministre de la Justice sur "la répression de la criminalité automobile et du trafic de voitures dans la région de Charleroi" (n°s 971 et 1014)

orateurs : **Tony Van Parys, Yves Leterme, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de Mme Kathleen van der Hooft au ministre de la Justice sur "le traitement des internés" (n° 999)

orateurs : **Kathleen van der Hooft, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n^o et du n^o consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

COMMISSION DE LA JUSTICE

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 15 FÉVRIER 2000

De vergadering wordt geopend om 11.40 uur door de heer **Fred Erdman**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 11.40 heures par M. **Fred Erdman**, président.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Tony Van Parys en Yves Leterme aan de minister van Justitie over "de aanpak van de autocriminaliteit en de autozwendel in de regio van Charleroi" (nrs. 971 en 1014)

Questions orales jointes de MM. Tony Van Parys et Yves Leterme au ministre de la Justice sur "la répression de la criminalité automobile et du trafic de voitures dans la région de Charleroi" (n°s 971 et 1014)

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, we blijven in de regio Charleroi, in de streek van Henegouwen, waar alle problemen omtrent justitie blijkbaar ontstaan en dit in al zijn dimensies. Dat is daarnet nog even tot uiting gekomen. Ik kan me voorstellen dat de minister daarnet terughdacht aan een aantal vaststellingen die we hebben gedaan in bepaalde regio's van dit land en zodoende goed begrijpt waar dit probleem is gesitueerd.

Mijnheer de voorzitter, in eerste instantie richt ik mij tot u. Ik had deze kwestie aan de orde gesteld via een interpellatie omdat ik meen dat het de moeite loont een grondig debat aan dit probleem te wijden. Blijkbaar heeft de Conferentie van voorzitters zich opnieuw veroorloofd om deze interpellatie om te zetten in een vraag in de commissie.

Mijnheer de voorzitter, welke rol speelt de Conferentie van voorzitters met betrekking tot de vrijwaring van de rechten van het parlement ? Is de Conferentie van voorzitters er alleen maar op uit om de rechten van de parlementsleden te fnuiken ? Wilt u deze vraag aan de Conferentie van voorzitters overmaken.

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 15 FEBRUARI 2000

De **voorzitter** : Mijnheer Van Parys, ik ben uiteraard nieuw in de Conferentie van voorzitters, maar de werkwijze moet u toch bekend zijn.

De lijst wordt overlopen met de titulatuur die de indiener eraan gegeven heeft, in uw geval de interpellatie. De vraag wordt gesteld of dit een interpellatie moet blijven. Uw fractieleider is daar aanwezig. Indien hij zich overtuigend verzet wordt er over beraadslaagd en, indien relevant, vaak toegegeven.

Ik verzoek u dus u tot uw fractieleider te wenden.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Dat is het probleem niet. Het kan niet dat over een belangrijke materie als deze, het parlement niet weet dat er een parlementaire onderzoekscommissie is geweest die aanbevelingen heeft gedaan en dat de opvolging van de aanbevelingen de moeite waard zijn om er over te interpellieren.

Wat zitten die voorzitters daar te doen als ze daar niet op toezien ? Waar zijn degenen die moeten helpen nagaan op welke wijze wij de aanbevelingen van parlementaire onderzoekscommissies opvolgen ? Blijkbaar zitten zij niet in de Conferentie van voorzitters.

Dit is een fundamentele vraag die ik wil stellen naar aanleiding van het probleem.

Mijnheer de minister, ik heb geen zin om via een vraag een probleem voor te leggen dat een bespreking vergt die tijdens de toegelaten minuten niet kan worden gevoerd. Hoeveel minuten zijn er in het kader van een vraag toegelaten, mijnheer de voorzitter ?

De **voorzitter** : Ik ben vrijgevig, maar normaal is het vijf minuten.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : We zouden deze kwestie in vijf minuten moeten afhandelen, spreektijd van vraagsteller en antwoord van de minister inbegrepen. Ik heb geen zin om dit probleem op zo een korte tijd te bespreken.

Tony Van Parys

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag is op welke wijze wij de aanbevelingen van de onderzoekscommissie op een behoorlijke manier kunnen opvolgen ? In dit geval heb ik het natuurlijk vooral over de aanpak van de autocriminaliteit in Charleroi.

Mijnheer de minister, bent u bereid om in het parlement een overzicht te geven van de opvolging van de aanbevelingen ? Mijnheer de voorzitter, op welke wijze kunnen wij dit in deze commissie organiseren ? De aanleiding voor het probleem is heel acuut en precies. We hebben een aantal dagen geleden in de regio van Charleroi moeten vaststellen dat het probleem van de autocriminaliteit opnieuw rijst. Er was een overval op geldtransporten met auto's die via carjacking waren gestolen. Dit betekent dat het probleem nog steeds niet van de baan is. Ik vraag u dus duidelijk, mijnheer de voorzitter, op welke wijze we de opvolging van de aanbevelingen kunnen organiseren. Is de minister bereid om de opvolging van de aanbevelingen toe te lichten in de commissie ? Als er niets gebeurt, zal ik een nieuw interpellatieverzoek indienen en zal ik de fractievoorzitter zeggen dat hij dit met hand en tand moet verdedigen, vermits men het belang van de opvolging van de aanbevelingen blijkbaar niet inziet. Ik ben op zoek naar een instrument om unaniem goedgekeurde aanbevelingen van onderzoekscommissies behoorlijk op te volgen.

De voorzitter : De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp niet goed waarom beide vragen aan elkaar werden gekoppeld. Het gaat over totaal verschillende dossiers.

De voorzitter : Het gaat allebei over auto's. Bij het lezen heb ik het eerlijk gezegd ook niet begrepen.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Als het materieel object het criterium is om verbanden te zien tussen dossiers, dan denk ik dat we nog gaan schrikken van zaken die op dezelfde moment worden geagendeerd.

Mijn vraag gaat over een dossier dat reeds een viertal jaren oud is. Vier jaar geleden werden in de regio Zuid-West-Vlaanderen - de regio Kortrijk, in de buurt van Ieper - tientallen voertuigen op zeer korte tijd door een bende gestolen. Dit leidde uiteindelijk tot de samenstelling van een gerechtelijk dossier. Er is een onderzoeksrechter aangesteld en er werden onderzoeken gevoerd, maar het heeft allemaal zeer lang geduurd. Ondertussen is de onderzoeksrechter vervangen door een andere. In elk geval werden zowel de daders van de autodiefstallen als de betrokken voertuigen blijkbaar vrij snel gevonden. De rechtmatige eigenaars werden op een bepaald moment uitgenodigd om hun wagen te komen identificeren. Sinds het najaar 1996 echter is het gebleven bij de formele erkenning van die voertuigen. Die mensen heb-

ben hun auto nog steeds niet teruggekregen. Het dossier sleept nu al drie tot vier jaar aan. Op een bepaald moment is de Rijselse onderzoeksrechter vervangen door een andere. Ik heb het probleem reeds in maart en december 1998 aan de orde gebracht. Na contactname met de Franse autoriteiten, zei men telkens dat de zaak zeer snel voor het vonnisgerecht zou worden gebracht. De slachtoffers zouden intussen een beroep kunnen doen op de dienst slachtofferhulp om meer informatie te krijgen over de stand van zaken en over de termijn binnen dewelke zij hun auto zouden terugkrijgen. Sindsdien zijn de mensen nog geen stap vooruitgeraakt. Tientallen wagens staan te roesten in Rijsel. De Belgische gedupeerde eigenaars wachten nog steeds.

Ik heb vier vragen voor de minister.

Ten eerste, wat is de huidige stand van zaken in het dossier ? In welk stadium bevindt het dossier zich ?

Ten tweede, wanneer zal het dossier worden behandeld voor het vonnisgerecht ?

Ten derde, hoeveel van de oorspronkelijk gestolen voertuigen, die teruggevonden zijn en onder gerechtelijk beslag vielen, zijn ondertussen teruggegeven aan de rechtmatige eigenaars ?

Ten vierde, er schijnt onduidelijkheid te bestaan omtrent de stallingskosten van die voertuigen, die bij private garages zijn gestald. Het is zelfs niet uitgesloten dat de rechtmatige eigenaars zullen moeten opdraaien voor die stallingskosten. Kan de minister mij vertellen wie er voor die kosten zal opdraaien ? Iemand die vier jaar moet wachten op een voertuig en dan nog moet betalen voor de ongewilde parkeerkosten : dat is voor de burger bijzonder moeilijk te vatten.

De voorzitter : Ik dacht even dat men zich misschien tot sommigen in Charleroi zou kunnen wenden en dat het probleem dan opgelost zou zijn.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer Van Parys, ik zal eerst op uw vraag antwoorden. Mijnheer de voorzitter, gelukkig heeft hij deze vraag ook aan u gesteld. Deze vraag had eigenlijk een interpellatie moeten blijven, omdat ik voor een ernstig antwoord hierop een standpunt moet innemen en de problematiek dieper moet uitspitten. Mijnheer Van Parys, ik heb menen te begrijpen dat u deze vragen nu niet stelt, omdat dit op deze manier niet kan. Ik meen dat het beter was geweest als dit onder de vorm van een interpellatie had kunnen verlopen.

Meer algemeen vroeg u hoe wij de aanbevelingen van de parlementaire onderzoekscommissie kunnen blijven opvolgen. Het behoort uiteraard het parlement toe om terzake een standpunt in te nemen. Als het parlement niet beslist om dit via een opvolgingscommissie te doen, is een interpellatie wellicht de enige weg om dit mogelijk

Marc Verwilghen

te maken. Als u mij over een van de aanbevelingen zou interpelleren, ben ik van plan om u een volwaardig antwoord te geven. Ik had trouwens een vrij uitgebreid antwoord op uw oorspronkelijke interpellatie voorbereid. Ik zal het u overhandigen zodat u tenminste de inhoud ervan kent. Hoe dit verder aan de orde kan komen zal afhangen van het verloop van de werkzaamheden.

Mijnheer Leterme, op uw vraag die hieraan op een wat merkwaardige wijze was toegevoegd, kan ik antwoorden dat ze eigenlijk voortvloeit uit de laatste stand van zaken die in het gerechtelijk onderzoek werd opgemaakt. U weet dat de procureur des Konings van Kortrijk mij daarover heeft ingelicht. Op 29 januari 2000, vrij recent dus, heeft de procureur des Konings van Kortrijk een werkvergadering gehad over dit dossier met onder andere de procureur de la République te Rijsel en de consul-generaal van België.

Uit die vergadering is gebleken dat deze zaak nu door een derde onderzoeksrechter wordt behandeld. In tegenstelling tot zijn twee voorgangers wenst deze onderzoeksrechter dit wel als een prioriteit te behandelen. Hij wil dus vooruitgang boeken in het gerechtelijk onderzoek dat te Rijsel wordt gevoerd. Wanneer deze zaak echter voor een vonnisgerecht kan worden verwacht is uiteraard afhankelijk van de termijn waarbinnen de onderzoeksrechter zijn onderzoek zal kunnen afronden. De regeling van de procedure is als zodanig nog niet ten einde. Ik kan u dan ook onmogelijk een datum meedelen. Ik weet alleen dat men hiervan nu wel "werk" wil maken, dit in tegenstelling tot de houding van de voorgaande onderzoeksrechters.

Wat de teruggave van de gestolen voertuigen die in beslag waren genomen betreft, kan ik u meedelen dat het gaat om ongeveer tweehonderd stuks. Dat is een vrij hoog aantal. Dat tot op heden nog geen voertuigen werden teruggegeven is uitsluitend te wijten aan een juridisch probleem in Frankrijk. Daar laat men bij wet namelijk geen vrijgave van deze voertuigen toe. U zult misschien ook weten dat de wetgeving op dit punt in Frankrijk onlangs werd hervormd waardoor de vroegere juridische belemmeringen vandaag niet meer bestaan. Hierdoor zou eigenlijk kunnen worden gehandeld zoals door de slachtoffers mag worden verwacht. In dat kader onderzocht de onderzoeksrechter op welke wijze de voertuigen zo snel mogelijk kunnen worden vrijgegeven. De voorzitter van het tribunal de grande instance, die ook aanwezig was op de vergadering met de procureur des Konings, heeft in dit verband aangekondigd dat een justitie-assistent - iemand die vergelijkbaar is met onze parketjuristen - zal worden aangeduid om de onderzoeksrechter bij te staan voor een snelle afhandeling van het dossier. De procureur des Konings te Kortrijk verwacht dan ook dat vrij snel tot vrijgave kan worden overgegaan.

Dan is er natuurlijk het heikele punt van de stallingskosten. De Franse justitie zal deze kosten voor haar rekening nemen maar trachten ze te recupereren bij de daders, tenminste in zover ze ontmaskerd kunnen worden. Voor sommige zaken is dat het geval, voor andere dan weer niet.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord dat heel wat meer perspectieven biedt dan wij een tijdje geleden hadden durven te verhoppen.

Het is pijnlijk te moeten vaststellen dat pas een derde onderzoeksrechter eindelijk prioriteit geeft aan dit dossier dat reeds vier jaar aansleept. Het gaat om vele tientallen voertuigen. U spreekt van 200 voertuigen. Dit bevestigt dat het een zeer omvangrijk dossier is. Het verheugt me te vernemen dat de Franse justitie bereid is de stallingskosten voor haar rekening te nemen. Zij kan deze kosten later eventueel verhalen op de daders.

Mijnheer de minister, u spreekt over een toezegging van de voorzitter van le tribunal de grande instance dat Franse tegenhangers van onze parketjuristen het aspect van de teruggave zullen bestuderen. Begrijp ik het goed dat de teruggave selectief zal gebeuren ?

Minister **Marc Verwilghen** : Omdat er in het dossier sprake is van 200 voertuigen, is het evident dat de contacten met de eigenaars een zeer omslachtige procedure is. De assistant de justice - een parketjurist - zal de onderzoeksrechter bijstand verlenen in deze omvangrijke opdracht.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Het principe van de vrijgave wordt als basis gebruikt ?

Minister **Marc Verwilghen** : Inderdaad.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Kathleen van der Hooft aan de minister van Justitie over "de behandeling van geïnterneerden" (nr. 999)

Question orale de Mme Kathleen van der Hooft au ministre de la Justice sur "le traitement des internés" (n° 999)

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in 1996 werd een commissie opgericht die de wet van 1 juli 1964 ter bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers eindelijk moest doorlichten. In april 1999 kon deze commissie een verslag publiceren. Daarin staat dat de wet niet goed functioneert omdat

Kathleen van der Hooft

geïnterneerden therapeutisch weinig efficiënt worden opgevangen. Het verschil in behandeling tussen een gevangenis en een burgerlijke inrichting blijft enorm groot. De commissie stelde voor een tweesporenbeleid te voeren waarbij het ministerie van Justitie het aspect veiligheid verder onder zijn bevoegdheid zou bewaren, maar waar het aspect behandeling zou worden overgedragen aan de ministeries van Volksgezondheid en Sociale zaken.

Ik verneem graag van de minister wat hij denkt over het voorstel van de commissie Internering om de behandeling over te dragen aan de ministeries van Volksgezondheid en Sociale zaken. Indien hij de behandeling onder de bevoegdheid van Justitie wil behouden, wil ik hem vragen welke maatregelen hij wil treffen om de adequate behandeling van geïnterneerden mogelijk te maken.

Minister Marc Verwilghen : Mijnheer de voorzitter, collega van der Hooft, het rapport van de commissie Internering is mij uiteraard bekend. Mijn medewerkers hebben reeds enkele vergaderingen achter de rug met de auteurs van deze tekst. Grosso modo kunnen wij in dit rapport twee hoofdopdrachten terugvinden. Ten eerste, moet de wet op het sociaal verweer op een aantal punten worden herzien. Op dit vlak is het studiewerk nog volop bezig. Er zal terzake worden overlegd met de auteurs. Een tweede opdracht is gesitueerd op het vlak van de behandeling van de geïnterneerden. Een goede wet op het sociaal verweer heeft immers weinig zin als niet tegelijkertijd wordt voorzien in een eigentijdse zorgtherapie in een aangepast kader. Vooral op dat vlak loopt het fout. De behandeling van de geïnterneerden in onze strafinrichtingen is volkomen ondermaats. Eigenlijk horen deze mensen daar niet thuis.

U vraagt naar mijn standpunt inzake de bevoegdheid voor de behandeling van de geïnterneerden. Mijn uitgangspunt is dat deze geïnterneerden, die tenslotte als psychiatrische patiënten moeten worden beschouwd, op dezelfde zorg en behandeling moeten kunnen rekenen als patiënten buiten de forensische psychiatrie, weliswaar binnen een aangepast kader. Wie verantwoordelijk is voor het aanbod van deze zorg en therapie is voor mij van secundaire orde.

Meer nog dan de wet op het sociaal verweer is de problematiek van de behandeling van de geïnterneerden bijzonder acuut. Daarom heb ik opdracht gegeven tot oprichting van een interkabinettenwerkgroep-internering, waarvan ook de kabinetten van de ministers van Sociale Zaken en Volksgezondheid deel uitmaken. Na enkele voorbereidende gesprekken met de experts uit het werkveld heeft op mijn kabinet een eerste verkennende vergadering plaatsgevonden op 3 februari. Tijdens die vergadering werden twee aangelegenheden besproken.

Ten eerste, werd onderzocht in welke mate de medium risk-patiënten, die niet als de aartsgevaarlijke of de lichte gevallen worden beschouwd, kunnen worden opgenomen in het psychiatrisch zorgcircuit. Het zijn doorgaans deze geïnterneerden die bij de doorverwijzing uit de boot vallen en in de gevangenis blijven zitten. Om de medium risk-patiënten te kunnen laten opnemen in het psychiatrisch zorgcircuit zal waarschijnlijk moeten worden voorzien in forensische psychiatrische eenheden binnen bepaalde psychiatrische ziekenhuizen. Men moet dit opvatten als een soort van halfopen instelling die geschikt is om patiënten tijdens risicoperiodes of in crisissituaties met een aangepaste beveiliging te huisvesten, zonder dat zij moeten worden terugverwezen naar de gevangenis. Samen met de betrokken kabinetten van Sociale Zaken en Volksgezondheid wordt op dit ogenblik onderzocht aan welke voorwaarden moet worden voldaan om een medium risk-patiënt vlotter te laten doormoeten naar de gewone psychiatrische circuits.

Een eerste concreet voorstel is de ontwikkeling van vier netwerken, waarbinnen telkens zowel een psychiatrisch ziekenhuis met een forensische psychiatrische eenheid als een project beschut wonen, een psychiatrisch verzorgingstehuis en een dienst voor ambulante zorg zijn opgenomen. Ik heb begrepen dat de verzorgingssector vragende partij is en wil meewerken aan de ontwikkeling van dit project. Een en ander moet nog grondig worden bestudeerd samen met mijn collega's van Volksgezondheid en Sociale Zaken. Ik ben in ieder geval bereid hieraan mijn volle medewerking te verlenen.

Een tweede project beoogt de verbetering van de psychiatrische zorg in de gevangenissen. Het spreekt voor zich dat een aantal geïnterneerden, met name de gevaarlijke chronische patiënten, in de psychiatrische afdelingen van de gevangenissen zullen moeten blijven. Om deze patiënten, alsmede de gewone gedetineerden met een psychiatrische problematiek de best mogelijke verzorging te kunnen bieden, wordt eraan gedacht om deze afdelingen onder het management te plaatsen van een naburig psychiatrisch ziekenhuis. Momenteel vallen zij onder het management van de gewone gevangenissen. Dit ziekenhuis zou dan, volgens de geldende normen in deze sector, de volledige zorgverantwoordelijkheid op zich nemen, wat tot op heden het probleem was waarmee we worstelden.

Justitie zou zich dus beperken tot het verzekeren van de veiligheid. Ook wat dit project betreft zijn de onderhandelingen bezig en moet het resultaat van de verdere bespreking worden afgewacht.

Het blijft belangrijk dat men inzielt wat de problematiek is, dat men de tussenkomst van Justitie beperkt tot het veiligheidsaspect en dat het zorgverstrekkend aspect wordt verzorgd op de manier zoals u ze in de vraagstelling hebt voorgesteld.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik kan me daarbij aansluiten. Wel heb ik vernomen dat er grote weerstand bestaat bij de burgerlijke instellingen om medium risk-patiënten op te nemen. Ik denk dat daar nog veel werk aan de winkel is.

Minister **Marc Verwilghen** : Er heerst een ongeschreven mentaliteit waarbij men deze patiënten een hogere gevaarlijkheidsgraad toeschrijft om ze buiten de instellingen te houden. Op het terrein zal dus een mentaliteitsverandering moeten tot stand komen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.05 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 12.05 heures.*
